

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia - Nomer Sebelas

Jeff Pippenger

2025-12-14

Nomer Sebelas

Pesen udan pungkasan iku minangka pepéling bab panyedhaking panutupan mangsa pacoban, sesarengan karo sesambat supaya ana pamasadan pribadi. Loro konsep iku kaawakaké ana ing bab sepuluh lan sewelas saka wahyué Yesaya, lan kabèh iku katindakaké ana ing konteks pesen Daniel sewelas kang kabikak segelé ing taun 1989, lan sajarahé kang kasimpen dibikak segelé sajroning mangsa panyegelané wong satus patang puluh papat ewu, kang kaawakaké ing wahyu iku déning Yesaya lan para putrané. Loro garis iku bebarengan makili sawijining pepéling tumrap Ahaz, kang makili wong-wong Laodikia sing ora nduwèni “pangerten” marang loro garis internal lan eksternal iki kang ngrambah saindhenging ramalan Kitab Suci.

Daniel 11:11 lan Wahyu 11:11 ngaturaké pralambang njaba lan njero sing padha, kanthi Daniel makili sing njaba lan Wahyu makili sing njero. Kaloro “bab lan ayat” njero lan njaba iki sesambungan kanthi langsung karo piwulang njaba lan njero ing bab sepuluh lan sewelas, lan prakara iki katindakaké ing Yesaya 11:11.

Yésaya pasal nem iku 9/11 lan ngenali panyucèn lan pengurapané Yésaya minangka utusan ing 9/11. Wiwit pasal pitu lan salajengipun iku minangka rerangkèn pesen kang teka ing 9/11. Pasal sepuluh ngenali peranan saka enem ayat pungkasan ing Daniel pasal sewelas, awit iku pesen kang kabikak ing wektu wekasan ing taun 1989.

Bab kaping sewelas ing kitab Yesaya nggambarake 9/11 lan pengurapan Yesaya sarta pesené. Ayat siji kaiket bebarengan karo ayat sepuluh lumantar “Isai,” lan ayat sepuluh ngandika, “Ing dina iku,” lan ayat sewelas nerusake kanthi ngandika, “Lan ing dina iku bakal kalakon, manawa Pangéran bakal ngacungaké asta-Né manèh kaping pindho kanggo ngirid bali para turahané umaté.”

Dina iku taun 1850.

Lan bakal metu tunas saka tunggak Isai, lan Pang bakal thukul saka oyoté; lan Rohé Pangéran bakal dumunung ana ing dhèwèké, yaiku roh kawicaksanan lan pangerten, roh pamrayoga lan kakuwatan, roh kawruh lan wedi marang Pangéran; lan bakal ndadèkaké dhèwèké cepet ing pangerten ing wedi marang Pangéran; lan dhèwèké ora bakal ngadili miturut apa kang katon déning mripaté, uga ora bakal nyalahaké miturut apa kang kaprunu déning kupingé; nanging kanthi kabeneran dhèwèké bakal ngadili wong miskin, lan kanthi kaadilan bakal mènèhi putusan tumrap wong-wong kang andhap asor ing bumi; lan dhèwèké bakal nggebug bumi kalawan tekening tutuké, lan kalawan ambeganing lambéné dhèwèké bakal matèni wong duraka. Lan kabeneran bakal dadi

sabuk ing bangkèkané, lan kasetyan dadi sabuk ing pinggangingé. Srigala uga bakal manggon bebarengan karo cempé, lan macan tutul bakal turu jejeg karo anak wedhus; lan pedhèt lan singa nom lan kéwan kang digemukaké bakal bebarengan; lan bocah cilik bakal nuntun wong-wong mau. Lan sapi lan bruwang bakal padha mangan; anak-anaké bakal padha turu bebarengan; lan singa bakal mangan damèn kaya sapi lanang. Lan bocah kang isih nyusu bakal dolanan ana ing bolongané ula weling, lan bocah kang wis disapih bakal nguncalaké tangané ana ing susuhé ula pati. Wong-wong mau ora bakal gawe cilaka utawa ngrusak ana ing sakabèhé gunung-Ku kang suci; awit bumi bakal kapenuhan kawruh bab Pangéran, kaya banyu nutupi sagara.

11:10 Lan ing dina iku bakal ana oyodé Isai, kang bakal ngadeg dadi panji tumrap para bangsa; marang Panjenengané para bangsa liya bakal padha nggoleki; lan papan pangasané bakal mulya.

11:11 Lan ing dina iku bakal kelakon, yèn Pangéran bakal ngacungaké astané manèh kaping pindho kanggo ngrebut bali turahané umaté, kang isih kari, saka Asyur, lan saka Mesir, lan saka Patros, lan saka Kus, lan saka Élam, lan saka Sinar, lan saka Hamat, lan saka pulo-pulo ing sagara.

11:12 Panjenengané bakal ngadegaké panji tumrap para bangsa, lan bakal nglumpukaké para wong buwangan saka Israèl, sarta ngimpun wong-wong Yéhuda sing kasebar saka patang pojok bumi.

Rasa iri Éfraim uga bakal sirna, lan para mungsuh Yéhuda bakal dipun tumpes; Éfraim ora bakal meri marang Yéhuda, lan Yéhuda ora bakal ngganggu Éfraim. Nanging wong-wong mau bakal mabur nyerbu wong Filistin ing sisih kulon; bebarengan padha bakal ngrampsi wong-wong ing sisih wetan; padha bakal ngacungaké tangané marang Édom lan Moab; lan anak-anak Amon bakal padha manut marang wong-wong mau.

Lan Pangéran bakal ngrusak tuntas ilaté segara Mesir; lan kanthi angin-Né kang kuwasa Panjenengané bakal ngibasaké asta-Né ngungkuli bengawan, lan bakal nggebag iku dadi pitu ilèn, sarta ndadèkaké wong-wong nyabrang kanthi sikil garing. Lan bakal ana dalan gedhé kanggo turahané umaté, kang isih kari, saka Asyur; kaya déné tumrap Israèl ing dina nalika padha mungah metu saka tanah Mesir. Yesaya 11:1-16.

Ayat siji nyatakaké, “Lan bakal metu sawijining tunas saka pang Jesse, lan sawijining Pang bakal thukul saka oyodé: Lan Rohé Pangéran bakal dumunung ana ing ngatasé Panjenengané.” Katrangan kang nggumunaké bab Kristus iku diterusaké manèh, NANGING katrangan iku luwih tumrapping dina-dina wekasan tinimbang dina-dinané Yesaya utawa malah dina-dina nalika Kristus lumampah ana ing antarané manungsa.

Pamacan kanthi teliti nedahaké yèn ayat siji nganti sanga kabèh iku minangka ciri-ciri kang nandhakaké Kristus, lan ing ayat sepuluh kasebut, “Lan bakal metu sawijining pang.” Ora ana pedhot ing alur pamikiran wiwit saka ayat siji nganti tekan ayat sepuluh. Ayat sepuluh ngandika, “lan ing dina iku,” kang mesthi kalakon ing dina kang padha karo ayat siji. Loro-loroné, ayat sepuluh lan ayat siji, nandhakaké “oyot,” lan kanthi mangkono ngiket loro

ayat iku bebarengan, baris ing sadhuwuring baris.

Ayat siji lan sepuluh bebarengan nyatakaké, “Lan bakal metu satunggaling pang ingkang medal saking tunggakipun Isai, lan satunggaling Pang tuwuh saking oyod-oyodipun: Lan ing dinten punika bakal wonten oyodipun Isai, ingkang badhé jumeneng dados panji tumrap para bangsa; dhateng piyambakipun para bangsa sanès badhé ngupados: lan panggènan sarehipun badhé mulya.”

“Tongkat” iku minangka pralambang panguwasa.

Lan wong wadon iku nglairaké anak lanang, kang bakal mrentah sakèhé para bangsa nganggo teken wesi; lan anake iku kapundhut munggah marang Allah, lan menyang dhampar Panjenengané. Wahyu 12:5.

Sawijining “tongkat” iku minangka pralambang pamilihan, pamisahan, lan pepisahan.

Musa banjur nyimpen teken-teken iku ana ing ngarsané Pangeran Yehuwah ana ing Tarub Paseksèn. Esuké, Musa mlebu ing Tarub Paseksèn; lah, tekené Harun kanggo kulawarga Léwi wus metu tunasé, nglairaké pucuk-pucuk, mekar kembangé, lan metokaké woh badhem. Musa banjur ngirid metu kabèh teken mau saka ngarsané Pangeran Yehuwah marang sakehing bani Israèl; wong-wong mau padha ndeleng, lan saben wong banjur njupuk tekené dhéwé. Pangandikané Pangeran Yehuwah marang Musa: “Balèkna tekené Harun manèh ana ing ngarsané Paseksèn, supaya disimpen dadi pratandha tumrap para pambrontak; mangkono kowé bakal nyirnakaké panyendhoné saka ngarsaku, supaya wong-wong mau aja nganti mati.” Musa banjur nindakaké mangkono; kaya kang wus didhawuhaké déning Pangeran Yehuwah marang dhèwèké, mangkono iya kang ditindakaké. Cacahing Wilangan 17:7–11.

Tongkate Harun sing metu tunas ngenali sawijining “tongkat” ing mangsa udan pungkasan, awit tongkate Harun iku siji-sijiné “tongkat” sing metu tunas saka antarané telulas “tongkat.” Metuké tunas iku minangka pralambang mangsa udan pungkasan nalika Gusti Allah badhé nduduhaké prabédan ing antarané rolas “tongkat” sing mbrontak, kang ngaku duwé pekabaran udan pungkasan, lan uga kaya kang katuduhaké lumantar pasaksèn Élia lumantar geni kang nandhani béda antarané sing sejati lan sing palsu. Sawijining “tongkat” uga minangka pralambang ukuran lan pangadilan.

Lan kaparingake marang aku sapu glagah kang kaya teken; lan malaekat iku ngadeg, pangandikane, Tangia, lan ukuren padalemaning Allah, lan mesbèh, sarta wong-wong kang padha ngabekti ana ing kono. Wahyu 11:1.

“Pang” mau metu saka tunggulé Isai, lan “Isai” tegesé ‘ngadeg metu cetha,’ kaya tandha-tandha dalan ing wangsit Kitab Suci. Pharez iku satemené “oyod” saka Isai, lan Pharez tegesé “sawijining rengatan, njebol metu utawa nyebar.” Pharez iku oyod utawa wiwitaning garis getihé Isai. Mulané, “oyodé Isai” iku pralambang saka alfa, yaiku Pharez, lan omega iku Isai, wiwitan lan wekasan. Oyodé Isai diwiwiti kanthi panyebaran (Pharez) lan dipungkasi ing sawijining tandha dalan babagan wong sing ngadeg. Wong-wong sing

ngadeg kanthi profètis nandhani sawijining karajan. Ing Kitab Suci, Pharez miwiti sawijining garis keturunan, tanpa sambungan apa-apa sadurungé dheweke katetepaké, lan jenengé tegesé sawijining rengatan, mula cathetan silsilahé lan jenengé ngenali Pharez minangka wiwitan, saéngga Isai dadi wekasan. Melkisedek uga sawijining tokoh Kitab Suci kang ditandhai ora nduwèni garis keturunan sadurungé, kaya déné kahanané Pharez. Oyodé Pharez ngemu kayekten manawa dhèwèké makili sawijining imamaté Melkisedek, kang marang dhèwèké Abraham mbayar prasepuluhan.

Tatanan Melkisedek iku tatanan imam kagungané Kristus.

Menyang papan ing kono Sang Pambuka dalam wis lumebu kanggo kita, yaiku Gusti Yesus, kang wus katetepake dadi Imam Agung ing salawas-lawase miturut tatanan Melkisedek. Ibrani 6:20.

Oyodipun Isai punika imamatipun Melkisedek, lan wiwitan kedah nggambaraken wekasanipun. Isai nggambaraken golongan pungkasan saking imamatipun Melkisedek ingkang badhé jumeneng, ingkang miturut Yesaya dados panji tumrap para bangsa.

“Pang” tegesé ‘nugel mudhun (wit-witan); batang utawa tunggaking wit (minangka sing wis ditegor utawa sing ditandur),’ lan “pang” iku tuwuh metu saka sawijining karajan sing wis diliwati, kaya Nebukadnezar ana ing Daniel pasal papat. Wit iku sacara profètis nglambangaké sawijining karajan, lan nalika sawijining karajan rampung, wit iku wis kategor mudhun.

“Gagang” ing pethikan mau metu saka tunggak, dudu saka pang pangéran. Saka sawijining karajan biyèn kang dilambangaké déning tunggak mau, metu sawijining “teken,” yaiku pralambang panguwasa, lan panguwasa iku gumantung marang apa “teken” mau ngasilaké “tunas lan kembang” saka piwulang udan pungkasan. Panguwasa iku asalé saka sawijining karajan sadurungé, kang wis ditegor.

“oyod” iku “oyodé Isai,” lan “pang” sing metu saka “tunggul” iku asalé saka “tunggul” kang oyod-oyodé ya iku oyodé Isai. Pang kang ngasilaké wewenang iku metu saka tunggul, nanging Tunas iku metu saka oyod—lan oyod iku panji. Oyod iku wiwitan, lan pungkasané yaiku Tunas.

Tembung “branch” tegesé panjaga utawa pratandha dalam. Yesaya maringi weruh marang kita manawa Sang Pang bakal rawuh nalika angger-angger Minggu ditetepake.

Lan ing dina iku pitu wong wadon bakal nyekel siji wong lanang, pangucape: Aku bakal mangan roti kawula piyambak lan ngagem sandhangan kawula piyambak; namung mugé kawula sinebut kanthi asma panjenengan, supaya kawirangan kawula kapundhut. Ing dina iku Pang bakal dadi endah lan mulya, lan wohing bumi bakal becik banget lan éndah tumrap wong-wong Israel kang padha kaslametaké. Lan bakal kelakon, manawa sapa sing katilar ana ing Sion, lan sapa sing isih kari ana ing Yerusalem, bakal sinebut suci, yaiku saben wong kang katulis ana ing antarané wong urip ing Yerusalem: Nalika Pangéran wus mbasuh reregeding para putri Sion, lan wus ngresiki getihing Yerusalem

saka ing satengahé kanthi roh pangadilan lan kanthi roh kobongan. Yesaya 4:1–4.

“wong siji” kang dicekel déning pitu wong wadon iku yaiku paus, kang dadi kang kaping wolu saka antarané pitu mau nalika undhang-undhang Minggu, minangka pamalsoné 8 jiwa ing dhuwur prau. Nalika undhang-undhang Minggu, “ing dina iku” “cabangé Pangéran bakal éndah lan mulya” “nalika Pangéran wus mbuwang reregedé para putri Sion, lan wus ngresiki getih Yérusalèm saka ing tengahé lumantar roh pangadilan lan lumantar roh kobongan.” Pangresikan lumantar roh pangadilan lan kobongan iku kalaksanaan déning Utusan Prajanjian ing Maleakhi telu nalika undhang-undhang Minggu. “cabang kang éndah” iku yaiku sèwu patang atus patang puluh papat èwu wong, kang metu dudu saka tunggaké, nanging saka oyodé Isai, yaiku panji.

Panguwasanipun dipunlambangakên déning teken ingkang medal saking satunggaling pang ing karajan ingkang sampun rubuh. Karajan Filadelfia rubuh wiwit taun 1856 ngantos 1863, lan panguwasa ingkang dipunadegakên ing karajan ingkang rubuh punika dipunadegakên malih ing wekdal angger-angger Minggu. Nalika pang ingkang dados panji punika dipunangkat, gerakan Laodikia saking satunggal atus patang dasa sekawan ewu punika ngalih dhatêng gerakan Filadelfia saking satunggal atus patang dasa sekawan ewu. Ing wekdal punika panguwasa utawi teken ingkang medal saking karajan Millerit utawi Filadelfia punika dipunlambangakên déning satunggaling kunci ingkang dipunpasang dhatêng Eliakim wontên ing Yesaya 22:22.

Lan kunci omahé Dawud bakal Dak-tumpangaké ing pundhaké; mula dhèwèké bakal mbukak, lan ora ana sing bakal nutup; lan dhèwèké bakal nutup, lan ora ana sing bakal mbukak. Yesaya 22:22.

Ayat iki nandhani tanggal 22 Oktober 1844 lan lagi ngenali Eliakim minangka nampani sawijining “kunci.” Ing rong ayat sadurungé, wewenangé Laodikia dijupuk saka Shebna lan dipasrahaké marang Eliakim. Nalika undhang-undhang Minggu kelakon, wewenang sing biyèn kaparingaké marang umat prajanjian pilihan dijupuk saka karajan Adventisme Dina-Pitu Laodikia lan dipasrahaké marang karajan gerakan Filadelfia saka satus patang puluh papat èwu—yaiku karajan kamulyan.

Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, “Nanging miturut kowé, Aku iki sapa?” Simon Pétrus mangsuli lan matur, “Paduka punika Sang Kristus, Putraning Allah ingkang gesang.” Gusti Yésus banjur mangsuli lan ngandika marang panjenengané, “Rahayu kowé, Simon Barjona, awit daging lan getih ora nyampekaké prakara iku marang kowé, nanging Rama-Ku ing swarga. Lan Aku uga ngandika marang kowé, yèn kowé iku Pétrus, lan ing sadhuwuring watu karang iki Aku bakal mbangun pasamuwan-Ku; lan gapurané alam pati ora bakal bisa ngalahaké iku. Lan Aku bakal maringi marang kowé kunci-kunci Kratoning Swarga; lan apa waé kang kokiket ana ing bumi bakal kaiket ana ing swarga; lan apa waé kang kokluluhaké ana ing bumi bakal kaluluhaké ana ing swarga.” Matius 16:16–19.

Pangwasaning panguwasa, kang dipratandhani minangka sawijining kunci kang diparingake marang Pétrus, dipasang ing pundhaké Eliakim ing Yésaya 22:22. Pétrus nggambarake cabang saka satus patang puluh papat èwu wong kang lumebu ing prajanjian karo Kristus pas sadurungé paugeran Minggu. Ing pérangan iku Pétrus ana ing Kaisaréa Filipi, yaiku Panium ing ayat telulas nganti limalas saka Dhanièl sewelas. Asmané diganti, nggambarake sesambetan prajanjian, lan asmane Pétrus, manawa dicedhaki kanthi ngalikaké posisi angka saben aksara, padha karo 144.000. Panguwasa, utawa teken, utawa kunci kang dipasang marang Eliakim nalika Sebna dibalang menyang sajroning palemahan kaya bal, iku yaiku “teken” kang metu saka tunggak Adventisme Millerit Filadelfia kang wis ditegor wiwit 1856 nganti 1863.

Pétrus lagi nampi panguwasa umat prajanjiané Allah nalika pamisahan antarané gandum lan sukèt ala, awit gandum iku kudu diunggahaké minangka pisungsi rotè ayun Pentakosta. Sukèt ala dhisik dipisahaké, kaya kang kagambaraké déning raji ing rotè ayun Pentakosta kang dibusak lumantar prosès panggangan. Panguwasaing teken utawa kunci iku asalé saka tunggaké karajan kang wis rubuh, lan pang kang dadi panji iku asalé saka oyodé Yési lan uga dadi oyodé Yési, awit Yésus nggambaraké pungkasaning sawijining prakara kanthi wiwitaning sawijining prakara. Oyod iku wiwitan lan pang iku pungkasan. Panrapan profètis iki ora bisa dimangertèni déning wong-wong Yahudi kang rembugan tanpa entèk ing jamané Kristus utawa ing jaman saiki, awit iki minangka asas utama saka métodologi udan pungkasan, lan uga kagambaraké minangka kunci omahé Dawud. Kunci iku mbukak lawang omahé Dawud kang wis katutup. Kunci iku mbukak lawang tumuju ing pasucèn swarga, yaiku omahé Dawud. Alfa tanggal 22 Oktober 1844 kapingbalèn ing omega hukum Minggu.

Dawud, putrané Isai, nyathet sawijining unen-unen rahasia kang nandhani pungkasaning samubarang rembugan salajengipun kaliyan tiyang-tiyang Yahudi ingkang remen mbantah wonten ing jaman Sang Kristus, mila nandhani pungkasaning paseksinipun dhateng tiyang Yahudi.

Masmuré Dawud. Pangéran ngandika marang Gustiku, Lenggaha ing tengen-Ku, nganti Aku ndadèkaké mungsuh-mungsuhmu minangka ancik-ancik sikilmu. Pangéran bakal ngutus tekening kakuwatanmu saka Sion: mréntaha ana ing satengahing mungsuh-mungsuhmu. Bangsamu bakal gelem kanthi sareh ing dina kakuwatanmu, kanthi kaéndahan kasucèn wiwit saka guwa-garbaning ésuk: kowé kagungan embuning nommu. Pangéran wis supaos, lan ora bakal mratobat, Kowé iku imam ing salawas-lawasé manut tatananing Melkisedek. Masmur 110:1-4.

Palmoni netepaké kanggo nempataké pethikan iki ing Jabur 110, kang mesthiné uga minangka angka liyané ing jagad matématika kang diakoni minangka angka mirunggan. Setengah saka “220” lan ping sepuluh saka “11” bakal nuntun jiwa kanggo nyana manawa angka “110” nduwèni teges tartamtu, lan pancèn mangkono—mangkono uga pethikané dhéwé. Iki minangka kidhungé Dawud, lan Dawud iku lambang saka wong satus patang puluh papat èwu, mula iki minangka sawijining ayat saka kidhunging pakebonan anggur,

yaiku kidhungé Musa lan Sang Cempé. Pethikan iki nandhakaké kapan para panggarap pakebonan anggur sing biyèn diliwati lan pakebonan anggur mau dipasrahaké marang wong satus patang puluh papat èwu. Nalika iku kelakon, iku minangka “dina kakuwatan Paduka” kang selaras karo kakuwatan Pentakosta ing pucaking mangsa Pentakosta.

Umaté Gusti bakal “kersa” ing dina nalika padha metu saka “guwa-garbaning ésuk,” kanthi “embuning nommu.” Lair anyar iku sawijining pepindhan tumrap pertobatan lan urip. Wong satus patang puluh papat ewu dijupuk saka guwa-garba ing Juli 2023, lan padha lair kanthi embuning nomé, amarga padha lair mlebu ing pekabaran Tangisé Tengah Wengi, kang uga dumadi tumrap kaum Millerit ing wiwitan, utawa ing mangsané “enom.” Iku embun kang padha, amarga iku sawijining pengulangan sajarah alfa ana ing sajroning sajarah omega. Ing “dina panguwasané,” nalika Shebna diusir “saka” “kalungguhane, lan saka” “kawontenané” lan dijorogaké “mudhun,” Eliakim, wong satus patang puluh papat ewu kaangkat dadi imam-imam omega, amarga padha kadadèkaké manut tatanané Melkisedek, awit wong satus patang puluh papat ewu ora bakal ngraos pati, utawa kaya dene Melkisedek, padha dadi imam salawas-lawasé.

Ing “dina panguwasané” Gusti bakal ngutus “tekening kakuwatané saka Sion.” Panguwasa kraton-kratoné, yaiku sih-rahmat (pambeneran) lan kamulyan (panyucèn), wus dipasangaké marang wong-wong sing ngagem makuthané kamulyan, amarga wong-wong mau makili kratoné. Wong-wong mau diutus metu saka Sion, awit tegesé Sion nggambarake panji-panjié wong satus patang puluh papat èwu.

Nalika para Farisi padha nglumpuk, Gusti Yesus takon marang wong-wong mau, pangandikané: “Apa panemumu bab Sang Kristus? Panjenengané iku putrané sapa?” Wong-wong mau padha mangsuli marang Panjenengané, “Putrané Dawud.”

Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, “Yèn mangkono, kapriyé Dawud ana ing Roh nyebut Panjenengané Gusti, mangkéné pangandikané: Pangéran ngandika marang Gustiku: Lungaa lenggaha ana ing tengen-Ku, nganti Aku ndadèkaké para mungsuhmu dadi ancik-ancik sikilmu? Yèn Dawud nyebut Panjenengané Gusti, kapriyé Panjenengané iku putrané Dawud?”

Lan ora ana wong siji wae kang bisa mangsuli Panjenengané sapata tembung; uga wiwit dina iku ora ana wong siji wae kang wani takon marang Panjenengané maneh. Matius 24:41–46.

Sesambetan kenabian Dawud karo Kristus miturut alpha lan omega—wiwitan lan wekasan—iku minangka paugeran utama saka metodologi “baris ing sadhuwure baris,” lan paugeran iku ora bisa dipahami dening wong-wong Yahudi sing seneng mbantah, padha bae kaya wong Advent Hari Ketujuh Laodikia ora bisa mangerteni manawa sajarahé golongan Millerit sajrone pekabaran Tangis Ing Tengah Bengi iku minangka wektu nalika embuning swarga kawutahaké nalika jaman enomé Adventisme. “Embun” ing nonomanmu ana ing sandhuwuré wong satus patang puluh papat èwu, lan iku wiwit nyiprat nalika 9/11, lan angger-angger Minggu iku “dina kasekten,” nalika para turahan kaurapi dadi imam miturut

tatananing Melkisedek.

Saka tunggak Adventisme Dina Kaping Pitu Laodikia (gréja kang isih perang) metu pangé, yaiku gréja kang menang; mangkono uga saka oyodé Yése metu wong satus patang puluh papat ewu, yaiku pangé woh kamulyan kang kaangkat dadi pisungsung ombak ing dina pangwaosé Panjenengané.

Kita badhé nglajengaken pamanggih-pamanggih punika wonten ing artikel salajengipun.

“Wulang Bebasan Bab Siji The proverbs of Solomon the son of David, king of Israel; Wulang-wulang bebasané Suléman putrané Dawud, rajané Israèl; To know wisdom and instruction; to perceive the words of understanding; supaya wanuh marang kawicaksanan lan piwulang; supaya ngretèni tembung-tembung pangerten; To receive the instruction of wisdom, justice, and judgment, and equity; supaya nampani piwulanging kawicaksanan, kaadilan, paukuman, lan kabeneran; To give subtilty to the simple, to the young man knowledge and discretion. supaya maringi kaprigelan marang wong kang tanpa pengalaman, lan marang nom-noman kawruh sarta kawicaksanan. A wise man will hear, and will increase learning; and a man of understanding shall attain unto wise counsels: Wong wicaksana bakal ngrungokaké lan nambahi kawruh; lan wong kang duwe pangerten bakal nggayuh pitutur kang wicaksana; To understand a proverb, and the interpretation; the words of the wise, and their dark sayings. supaya mangertèni wulang bebasan lan tegesé; tembung-tembungé para wong wicaksana, lan unen-unen kang jero tegesé. The fear of the LORD is the beginning of knowledge: but fools despise wisdom and instruction. Wedi marang PANGERAN iku wiwitaning kawruh, nanging wong gemblung ngremehaké kawicaksanan lan piwulang. My son, hear the instruction of thy father, and forsake not the law of thy mother: He anakku, rungokna piwulangé bapakmu, lan aja nilar angger-anggeré ibumu; For they shall be an ornament of grace unto thy head, and chains about thy neck. amarga iku bakal dadi rerenggan sih-rahmat ing sirahmu, lan kalung ing guluiru. My son, if sinners entice thee, consent thou not. He anakku, manawa para wong dosa mbujuk kowé, aja manut. If they say, Come with us, let us lay wait for blood, let us lurk privily for the innocent without cause: Manawa padha kandha, “Ayo mèlu karo aku, ayo padha ngentèni getih, ayo padha ndhelik arep nyekel wong tanpa kaluputan tanpa sabab; Let us swallow them up alive as the grave; and whole, as those that go down into the pit: ayo padha nguntal wong-wong mau urip-urip kaya kuburan, lan kabèh wutuh kaya wong kang tumurun menyang jugangan; We shall find all precious substance, we shall fill our houses with spoil: kita bakal nemu samubarang kang aji kabèh, kita bakal ngebaki omah-omah kita karo barang rampasan; Cast in thy lot among us; let us all have one purse: sawangen undhimu ana ing antarané kita; kita kabèh bakal nduwèni sak kanthong dhuwit bebarengan.” My son, walk not thou in the way with them; refrain thy foot from their path: He anakku, aja mlaku ing dalan bebarengan karo wong-wong mau; kendhalèkna sikilmu saka patiné; For their feet run to evil, and make haste to shed blood. amarga sikilé padha mlayu marang piala, lan enggal-enggal arep ngwutahaké getih. Surely in vain the net is spread in the sight of any bird. Satemené muspra jala dibentang ana ing ngarepé manuk apa waé. And they lay wait for their own blood; they lurk privily for their own lives. Nanging wong-wong mau

ngentèni getihé dhéwé; padha ndhelik kanggo nyekel nyawané dhéwé. So are the ways of every one that is greedy of gain; which taketh away the life of the owners thereof. Mangkono dalané saben wong kang srakah marang kauntungan; kang njupuk nyawané wong kang nduwèni iku. Wisdom crieth without; she uttereth her voice in the streets: Kawicaksanan nguwuh ana ing njaba; dhèwèké nglantaraké swarané ana ing lurung-lurung; She crieth in the chief place of concourse, in the openings of the gates: in the city she uttereth her words, saying, Dhèwèké sesambat ana ing papan panglumpuk kang rame, ana ing lawanging gapura; ana ing kutha dhèwèké ngucapaké tembungé, mangkéné, How long, ye simple ones, will ye love simplicity? and the scorers delight in their scorning, and fools hate knowledge? “Nganti kapan kowé, hé wong-wong tanpa pengalaman, bakal seneng marang kasembranan? Lan para panyenyamah padha remen ing panyenyamahé, lan wong gemblung sengit marang kawruh? Turn you at my reproof: behold, I will pour out my spirit unto you, I will make known my words unto you. Balinen marang piwelingku; lah Aku bakal ngesokaké roh-Ku marang kowé, Aku bakal ndadèkaké tembung-tembung-Ku kawedhar marang kowé. Because I have called, and ye refused; I have stretched out my hand, and no man regarded; Amarga Aku wis ngundang, nanging kowé padha nampik; Aku wis ngacungaké tangan-Ku, nanging ora ana wong kang nggatekaké; But ye have set at nought all my counsel, and would none of my reproof: nanging kowé padha nganggep sepele sakèhé pitutur-Ku, lan ora gelem marang piweling-Ku; I also will laugh at your calamity; I will mock when your fear cometh; mula Aku uga bakal ngguyu nalika bilai tumiba ing kowé; Aku bakal moyoki nalika apa kang kokwedeni teka; When your fear cometh as desolation, and your destruction cometh as a whirlwind; when distress and anguish cometh upon you. nalika apa kang kokwedeni teka kaya karusakan, lan kacilakanmu teka kaya prahara; nalika kasusahan lan kasangsaran nempuh kowé. Then shall they call upon me, but I will not answer; they shall seek me early, but they shall not find me: Banjur wong-wong mau bakal nyeluk marang Aku, nanging Aku ora bakal mangsuli; wong-wong mau bakal sregep nggolèki Aku, nanging ora bakal nemu Aku; For that they hated knowledge, and did not choose the fear of the LORD: amarga padha sengit marang kawruh, lan ora milih wedi marang PANGERAN; They would none of my counsel: they despised all my reproof. padha ora gelem marang pitutur-Ku; padha ngremhaké sakèhé piweling-Ku. Therefore shall they eat of the fruit of their own way, and be filled with their own devices. Mulané padha bakal mangan wohing dalané dhéwé, lan bakal wareg karo rancangané dhéwé. For the turning away of the simple shall slay them, and the prosperity of fools shall destroy them. Amarga panyimpangé wong tanpa pengalaman bakal matèni wong-wong mau, lan kamakmurané wong gemblung bakal numpes wong-wong mau. But whoso hearkeneth unto me shall dwell safely, and shall be quiet from fear of evil.” Nanging sapa waé kang ngrungokaké Aku bakal manggon kanthi tentrem, lan bakal meneng ayem tanpa wedi marang piala.”

“1 April 1850 Kanggo ‘Kawanan Cilik.’”

“Para Sadulur Inggang Kinasih.—Gusti maringi kula satunggaling pandelengan, tanggal 26 Januari, ingkang badhe kula critakaken. Kula nyumurupi bilih sawenèh saking umatipun Allah punika bodho lan kesupèn, namung kados setengah tangi, lan boten

nyadhari jaman ingkang samenika kita uripi; sarta bilih ‘wong lanang’ ingkang nggadahi ‘sikat rereget’ punika sampun mlebet, lan bilih sawenèh wonten ing bebaya kasapu sirna. Kula nyuwun dhateng Gusti Yesus supados ngluwari piyambakipun, ngreksa piyambakipun sekedhap malih, lan maringi kalodhangan supados sami nyumurupi bebayanipun ingkang nggegirisi, supados saged siyap sadèrèngipun kasep sanget lan salawas-lawasipun. Malaékat punika ngandika, ‘Karusakan badhe rawuh kados prahara angin puyuh ingkang rosa sanget.’ Kula nyuwun dhateng malaékat punika supados melasi lan ngluwari tiyang-tiyang ingkang tresna dhateng donya punika, lan kaiket ing bandhanipun, sarta boten gelem nglilakaken punika lan ngurbanaken supados para utusan saged enggal lumampah ing marganipun kanggé maringi pakan dhateng wedhus-wedhus ingkang kaluwen, ingkang nemahi tiwas amargi kirangipun pangan kasukman.”

“Nalika aku nyumurupi jiwa-jiwa kang melas padha pejah merga kekurangan bebener saiki, lan sawatara wong kang ngakoni pracaya marang bebener iku nglilani wong-wong mau pejah, marga nahan sarana kang prelu kanggo nerusaké pakaryané Gusti Allah, pandelengan iku banget nglarani, lan aku nyuwun marang malaékat supaya iku disingkiraké saka aku. Aku weruh manawa nalika perjuangané Gusti Allah nuntut sawatara saka bandhané, kaya nom-noman kang sowan marang Gusti Yésus, [Matthew 19:16–22.] wong-wong mau lunga kanthi susah; lan manawa enggal paukuman kang nglimputi bakal liwat lan nyapu sakabèhé bandhané nganti entek, lan nalika iku bakal kasep banget kanggo ngurbanaké barang kadonyan lan nglumpukaké bandha ana ing swarga.

“Banjur aku nyumurupi Sang Juru Wilujeng kang mulya, endah lan mranani, yèn Panjenengané nilar alam kamulyan lan rawuh ing donya kang peteng lan sepi iki, kanggo masrahaké gesang-Nya kang aji lan pejah, kang adil kanggo wong-wong kang ora adil. Panjenengané nandhang panyenyamah lan pecutan kang kejem, lan ngagem makutha eri kang dianyam, sarta kringeté metu kaya tetes-tetes getih gedhé ana ing taman; nalika beban dosa saindenging jagad tumumpang ing Panjenengané. Malaékat mau takon, ‘Kanggo apa?’ O, aku weruh lan mangerti yèn kabèh iku kanggo kita; marga saka dosa-dosa kita Panjenengané nandhang samubarang iki kabèh, supaya lumantar rahé-Nya kang aji Panjenengané bisa nebus kita marang Gusti Allah.”

“Banjur sapisan maneh katuduhaké marang aku wong-wong sing ora gelem nglunasi bandha donya iki kanggo nylametaké jiwa-jiwa sing bakal tiwas, kanthi ngirimaké kayekten marang wong-wong mau, déné Gusti Yésus jumeneng ana ing ngarsané Sang Rama, nyuwunaké rahé, sangsarané, lan séda-Né tumrap wong-wong mau; lan nalika para utusané Allah padha ngentèni, siyap nggawa marang wong-wong mau kayekten kang nylametaké, supaya padha bisa disegele nganggo segelé Allah kang gesang. Tumrap sawatara wong sing ngakoni pracaya marang kayekten jaman saiki, abot banget malah mung nindakaké prakara cilik kaya masrahaké marang para utusan dhuwité Allah piyambak, kang wis dipinjami marang wong-wong mau supaya dadi para pangreksa.”

“Banjur Gusti Yesus kang nandhang sangsara, kurban lan katresnané kang sajeroning banget, nganti masrahaké nyawané marga saka wong-wong mau, kapacak manèh ana ing ngarepku; lan sabanjuré uripé wong-wong kang ngakoni dadi para pandhèrèké, kang nduwèni bandha donya iki, lan nganggep dadi prakara kang gedhé banget kanggo nulungi pakaryan karahayon. Malaékat mau ngandika, ‘Apa wong-wong kang mangkono kuwi bisa lumebu ing swarga?’ Malaékat liyané mangsuli, ‘Ora, ora pisan, ora pisan, ora pisan. Wong-wong kang ora nduwèni kapentingan marang pakaryané Gusti Allah ana ing bumi, ora bakal bisa nyanyèkaké kidung katresnan panebusan ana ing swarga.’”

“Aku mirsani manawa pakaryan cepet kang ditindakaké Gusti Allah ana ing bumi bakal enggal dipungendheg kanthi kabeneran, lan para utusan kang lumampah kanthi rikat kudu enggal nerusaké lakuné kanggo nggoleki pepanthan kang kasebar. Ana malaékat ngandika, ‘Apa kabèh iku utusan? Ora, ora, para utusané Gusti Allah nduwèni piwucal.’”

“Aku weruh manawa pakaryané Allah wis kapalang lan diremehake déning sawatara wong sing lelungan tanpa nduwèni pawarta saka Allah. Wong-wong mangkono bakal kudu menahi tanggung jawab marang Allah tumrap saben dhuwit dolar sing wis dienggo kanggo lelungan menyang papan sing dudu kuwajibané kanggo diparani; amarga dhuwit iku bisa waé mbantu majuning pakaryané Allah, lan marga saka kurangé, jiwa-jiwa wis kaliren lan mati merga kekurangan pangan rohani, sing satemené bisa wis diwènèhake marang wong-wong mau déning utusan-utusan Allah sing katimbangan lan kapilih, manawa wong-wong iku duwé sarana.”

“Goncangan kang rosa wis kawiwitan, lan bakal terus lumaku, lan kabèh bakal kauncal metu, yaiku wong-wong kang ora gelem nyekel kanthi teguh lan ngadeg tanpa goyah tumrap kayektèn, sarta ngurbanaké dhiri kanggo Gusti Allah lan karsané. Malaékat mau ngandika, ‘Apa kowé padha ngira yèn ana wong kang bakal dipaksa kanggo ngurbanaké? Ora, ora. Iku kudu dadi pisungsi karsa bébas. Bakal mbutuhaké samubarang kabèh kanggo mundhut pategalan iku.’—Aku sesambat marang Gusti Allah supaya ngéman umaté, sawatara ana kang wus nganti semaput lan seda.”

“Aku weruh yèn wong-wong sing nduwèni kakuwatan kanggo nyambut gawé nganggo tangané, lan mèlu nyokong pakaryan iki, padha tanggung jawab tumrap kakuwatan kuwi, kaya déné wong liya tanggung jawab tumrap bandhané.

“Banjur aku weruh manawa paukimaning Allah Kang Mahakwasa iku enggal bakal teka. Aku nyuwun marang malaékat mau supaya ngandika nganggo basané marang wong akèh. Pangandikané, ‘Kabèh gludhug lan kilaté Gunung Sinai ora bakal nggerakaké wong-wong sing ora gelem kaéwahi déning kayektèn-kayektèn prasaja saka pangandikané Allah; lan uga pesen saka sawijining malaékat ora bakal nggugah wong-wong mau.’” *Review and Herald*, 1 April 1850.